

Posudek vedoucího na diplomovou práci Moniky Černé „Severní Korea na přelomu 2. tisíciletí – její role na mezinárodním poli“

Jak ohlašuje název, předmětem práce Moniky Černé je politická situace, historické pozadí i výhledy do budoucna v Korejské lidově-demokratické republice. Ve druhé kapitole podává práce stručnou politickou historii Korejského poloostrova, ve třetí pak historii komunistické části poloostrova v druhé půli 20. století. Čtvrtá a pátá kapitola se dostávají k vlastnímu předmětu – tedy k situaci na přelomu tisíciletí a k rozvoji jaderných zbraní a pokusům USA a dalších aktérů mezinárodní scény zabránit mu.

Černá prokazuje důkladnou obeznámenost s reáliemi svého tématu a ze základní literaturou k němu. Její výklad historického pozadí i novější historie poloostrova je instruktivní a přehledný a vytyčuje scénu, na níž může posléze předvést zápletky nedávné současnosti – především pokusy o oteplení korejsko-korejských vztahů na straně jedné a

pokusy o jadernou pacifikaci severní Koreje na straně druhé. V první otázce se Černé daří výstižně popsat dilemata jihokorejské „sluneční politiky“, ve druhé otázce především dilemata americké zahraniční politiky.

I když velká část práce sumarizuje základní fakta, Černá se v případě dvou zmíněných klíčových otázek své práce nebojí hlubší interpretace a hodnocení popisovaných dějů. Osobně jsem ocenil především kapitolu věnovanou americké politice vůči severokorejskému jadernému programu, která vrcholí komparativní analýzou přístupu dvou následných prezidentů – Billa Clintona a George W. Bushe. Černé se podařilo v tomto srovnání ilustrovat dvě protikladné filosofie, mezi nimiž osciluje americká zahraniční politika – politiku diplomatického hledání vzájemně výhodných kompromisů na straně jedné a politiku unilaterálních hrozeb silou na straně druhé. Důležitou otázkou (která se týká nejen přístupu k severní Koreji, ale také přístupu k Íránu), v níž se rozcházejí tyto filosofie, je to, zda mezinárodní společenství či USA má podmiňovat jednání o zastavení

jaderného programu zastavením tohoto programu, a nebo zdali má dát druhé straně možnost vyjednat si podmínky tohoto zastavení. Analýza Černé ukazuje, že větší naději na úspěch má druhý přístup.

Práce vyváženě kombinuje shrnutí minulých dějů s rozbořením nedávné současnosti a deskripce s analýzou. Černá zachycuje severokorejský režim na pozadí historických okolností jeho vzniku a zároveň nechává otevřeny různé možnosti dalšího vývoje tohoto režimu. Přináší také důležité politické poučení o tom, jak zvládat jeden z nejžhavějších problémů současnosti – proliferaci zbraní hromadného ničení. Považuji práci za velmi vydařený příklad toho, k jakým šťastným výsledkům vede souběžné studium koreanistiky a politologie. Navrhuji ohodnotit práci jako *výbornou*.

Prof. Pavel Barša